

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/193/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115208670
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2115208670.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, IČO: 31 749 542, Lamačská cesta 8, 833 04 Bratislava 37, zastúpený: AENEA Legal s.r.o., IČO: 35 951 125, Jozefská 3, 811 06 Bratislava, proti žalovaným: 1. W. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, C., 2. V. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, C., o zaplatenie sumy 17.686,09 eura s príslušenstvom a zmluvnou pokutou, takto

rozhodol:

I. Vo vzťahu k uzneseniu tunajšieho súdu č.k. 11C/193/2015-68 zo dňa 24.05.2016 sa konanie v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 1.303,47 eura, v časti vyčísleného úroku z omeškania vo výške 1.102,86 eura a v časti úroku z omeškania vo výške 8,05% p.a. zo sumy 17.686,09 eura od 11.04.2015 do 11.11.2015 **z a s t a v u j e .**

II. Konanie sa v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,05% p.a. zo sumy 17.686,09 eura od 12.11.2015 do 12.04.2016 v sume 592,90 eura, v časti úroku z omeškania vo výške 8,00% p.a. zo sumy 17.686,09 eura od 13.04.2016 do 13.11.2016, a v časti zmluvnej pokuty vo výške 174,29 eura **z a s t a v u j e .**

III. Vo zvyšku sa žaloba **z a m i e t a .**

IV. Žalovaní v 1. a 2. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania každý v rozsahu 75% trov konania.

V. Žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok spoločne a nerozdielne na náhradu trov konania za odročené pojednávanie dňa 15.11.2016.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 13.04.2015, doručenu súdu dňa 21.04.2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť mu sumu 17.686,09 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 10.174,25 eura, úrokom z omeškania vo výške 1.102,86 eura, úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 17.686,09 eura od 11.04.2015 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 2.786,03 eura, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných, ako aj zaplatenia náhrady trov konania.

2. Podaním zo dňa 02.05.2016, doručeným súdu dňa 11.05.2016, žiadal žalobca pripustiť zmenu petitu žaloby, podľa ktorého budú žalovaní povinní zaplatiť žalobcovi sumu 17.686,09 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 8.870,78 eura, úrokom z omeškania vo výške 8,05% p.a. zo sumy 17.686,09 eura od 12.11.2015 do 12.04.2016 v sume 592,90 eura, úrokom z omeškania vo výške 8,00% p.a. zo sumy 17.686,09 eura od 13.04.2016 až do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 2.786,03 eura, s tým, že

plnením jedného z nich zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Uvedenú zmenu petitu odôvodnil žalobca tým, že žalobcovia odo dňa odstúpenia od zmluvy v období od 03/2015 do 04/2016 vykonali 14 platieb vo výške 226,44 eura, čo spolu predstavuje sumu 3.170,16 eura, pričom podrobne uviedol, ako plnenia započítal, pričom tieto započítal na príslušenstvo.

3. Uznesením č.k. 11C/193/2015-68 zo dňa 24.05.2016 tunajší súd navrhnutú zmenu petitu žaloby pripustil.

4. Podaním zo dňa 02.05.2016 však došlo aj k čiastočnému späťvzatiu žaloby v časti zmluvného úroku vo výške 1.303,47 eura (uplatnená suma 8.870,78 eura v podaní zo dňa 02.05.2016 oproti sume v žalobe vo výške 10.174,25), v časti vyčísleného úroku z omeškania vo výške 1.102,86 eura a v časti úroku z omeškania vo výške 8,05% p.a. zo sumy 17.686,09 eura od 11.04.2015 do 11.11.2015, o čom však v uznesení č.k. 11C/193/2015-68 zo dňa 24.05.2016 nebolo rozhodnuté.

5. Podľa § 470 ods. 1 a 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. (2)

6. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie v časti zmluvného úroku vo výške 1.303,47 eura, v časti vyčísleného úroku z omeškania vo výške 1.102,86 eura a v časti úroku z omeškania vo výške 8,05% p.a. zo sumy 17.686,09 eura od 11.04.2015 do 11.11.2015, so špecifikáciou vo vzťahu k uzneseniu č.k. 11C/193/2015-68 zo dňa 24.05.2016, vo výroku I. zastavil, keď nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovaných k čiastočnému späťvzatiu žaloby, nakoľko k nemu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie. Uvedeným spôsobom (t.j. osobitne vo vzťahu k danému uzneseniu, a nie v rámci výroku II. tohto rozhodnutia) bolo potrebné rozhodnúť z dôvodu, že kvôli započítavaniu platieb urobených žalovanými v priebehu konania žalobcom nie na istinu, ale na príslušenstvo, v spojení s tým, že v zmysle CSP už nie je možné pri spotrebiteľoch rozhodnúť o pripustení zmeny petitu žaloby, by nebolo možné zrozumiteľne rozhodnúť o čiastočnom zastavení konania na základe štyroch ďalších späťvzatí.

10. Podaniami zo dňa 20.07.2016 (č.l. 90), zo dňa 28.09.2016 (č.l. 131), zo dňa 11.11.2016 (č.l. 158), doručenými súdu pred otvorením pojednávania dňa 15.11.2016, a čiastočne podaním zo dňa 06.02.2017 (č.l. 196), doručeným súdu po otvorení pojednávania, žiadal žalobca pripustiť zmenu žaloby, hoci podľa obsahu podaní ide o čiastočné späťvzatia žaloby a podania tak boli aj označené. Pri porovnaní petitu žaloby, ktorý bol predmetom konania po právoplatnosti uznesenia č.k. 11C/193/2015-68 zo dňa 24.05.2016 v spojení s výrokom I. tohto uznesenia a podaním zo dňa 06.02.2017 je zrejmé, že žalobca zobral žalobu späť v časti úroku z omeškania vo výške 8,05% p.a. zo sumy 17.686,09 eura od 12.11.2015 do 12.04.2016 v sume 592,90 eura, v časti úroku z omeškania vo výške 8,00% p.a. zo sumy 17.686,09 eura od 13.04.2016 do 13.11.2016, a v časti zmluvnej pokuty vo výške 174,29 eura. Proti poslednému späťvzatiu žaloby, doručenému súdu po otvorení pojednávani, žalovaní v 1. a 2. rade na pojednávaní dňa 09.02.2017 nenamietali. Čiastočné späťvzatia odôvodnil žalobca tým, že žalovaní v 1. a 2. rade uhradili dňa 12.05.2016 sumu 226,44 eura, dňa 13.06.2016 sumu 226,44 eura, dňa 12.07.2016 sumu 226,44 eura, dňa 12.08.2016 sumu 226,44 eura, dňa 12.09.2016 sumu 226,44 eura, dňa 12.10.2016 sumu 226,44 eura, dňa 14.11.2016 sumu 226,44 eura. Uvedené platby žalobca započítaval nie na istinu, ale postupne na zmluvný úrok, úrok z omeškania, a zmluvnú pokutu.

11. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,05% p.a. zo sumy 17.686,09 eura od 12.11.2015 do 12.04.2016 v sume 592,90 eura, v časti úroku z omeškania vo výške 8,00% p.a. zo sumy 17.686,09 eura od 13.04.2016 do 13.11.2016, a v časti zmluvnej

pokuty vo výške 174,29 eura vo výroku II. zastavil, keď v prípade prvých troch uvedených čiastočných späťvzatí nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovaných k nim, nakoľko k nim došlo skôr, než sa začalo pojednávanie a v prípade posledného čiastočného späťvzatia voči nemu žalovaní nenamietali.

12. Pokiaľ ide o návrh na pripustenie zmeny petitu žaloby zo dňa 06.02.2017 (o zmluvný úrok vo výške 3,6% p.a. z istiny vo výške 17.686,09 eura od 16.04.2015 do zaplatenia a o náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 553,84 eura), vzhľadom k tomu, že súd má za to, prejednávacia vec je vecou spotrebiteľskou (viď odôvodnenie nižšie), uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 09.02.2017 súd zamietol návrh žalobcu na pripustenie zmeny petitu žaloby urobený v podaní zo dňa 06.02.2017, pričom uvedené uznesenie nebolo potrebné vyhotovovať písomne v zmysle 235 ods. 2 CSP.

13. Žalobca sa teda žalobou po pripustení zmeny petitu žaloby uznesením č.l. 68, nepripustení zmeny petitu žaloby na pojednávaní dňa 09.02.2017, a čiastočných zastaveniach konania vo výroku I. a II. tohto rozhodnutia, v konečnom dôsledku domáhal zaplatenia istiny vo výške 17.686,09 eura, zmluvného úroku vo výške 8.870,78 eura, úroku z omeškania vo výške 8,00% p.a. zo sumy 17.686,09 eura od 14.11.2016 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 2.611,74 eura. Pôvodne žiadal žalobca zaviazat' žalovaných tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného, pričom v podaní zo dňa 06.02.2017 upresnil, že ich žiada zaviazat' spoločne a nerozdielne. Uvedené súd posúdil ako upresnenie žaloby, keď súd navrhnutým spôsobom zaviazania ani nie je viazaný, ale sám by posúdil spôsob zaviazania žalovaných v prípade vyhovenia žalobe.

14. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ dňa 11.10.2000 uzavrel so žalovanými v 1. a 2. rade ako dlžníkmi Zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru č. XXX/XXXX/XXXX. podľa ustanovení vtedy platného a účinného zákona č. 124/1996 Z.z. o štátnom fonde rozvoja bývania, na základe ktorej bola žalovaným poskytnutá podpora vo forme úveru v celkovej výške istiny 19.916,35 eura (pôvodne 600.000,00 Sk) s dobou splatnosti 30 rokov. Poskytnutý úver mali žalovaní v 1. a 2. rade v zmysle Zmluvy splatiť spolu s úrokom pri základnej úrokovej sadzbe 3,6% formou mesačných splátok vo výške 90,55 eura (pôvodne 2.728,00 Sk) najneskôr do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Na základe rozhodnutia žalobcu zo dňa 04.11.2005 bola zvýšená úroková sadzba na 7,1% a mesačná splátka na 126,44 eura (pôvodne 3.809,00 Sk). Žalobca ďalej poukázal na znenie článku IV. a VIII. zmluvy. Nakoľko boli žalovaní ku dňu 25.02.2015 v omeškani so zaplatením 95 mesačných splátok poskytnutého úveru spolu v sume 11.985,92 eura, pričom na ich úhradu boli žalobcom opakovane vyzývaní písomnými upomienkami, využil žalobca svoje oprávnenie odstúpiť od zmluvy v súlade s ustanovením zmluvy. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti žalobca odstúpil od zmluvy podaním zo dňa 09.03.2015, čím sa celý dlh stal splatným. Odstúpenie bolo doručené žalovanému I. dňa 26.03.2015, žalovanému II. dňa 10.04.2015. Žalobcovi vznikol zároveň nárok na zmluvnú pokutu v zmysle článku VIII. (Sankcie) odsek 8.5. zmluvy.

15. V priebehu konania sa žalobca ďalej vyjadril, že úver poskytnutý žalovaným nemožno považovať za spotrebiteľský a rovnako ani zmluvu nemožno považovať za spotrebiteľskú, a to s poukazom na ustanovenia § 1 ods. 3 písm. p) a § 24a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalej poukazoval na to, že v § 2 ods. 1 Zákona o ŠFRB je ustanovené, že správcom žalobcu je Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky. V nadväznosti na uvedené je evidentné, že žalobca nekoná samostatne, nakoľko je spravovaný MDVRR SR, čo podčiarkuje aj ďalšie ustanovenie v § 20 ods. 1 Zákona o ŠFRB, podľa ktorého podrobnosti o organizácii a činnosti fondu upravuje štatút fondu, ktorý schvaľuje minister. Žalobca ďalej uviedol, že je účelovým fondom, ktorý bol zriadený na plnenie osobitných úloh štátu, t.j. financovanie priorít štátnej bytovej politiky schválených vládou Slovenskej republiky pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. Ďalšou skutočnosťou, ktorá podľa žalobcu potvrdzuje, že činnosť žalobcu nie je obchodnou alebo inou podnikateľskou, je, že v zmysle § 4 ods. 1 Zákona o ŠFRB prostriedky fondu možno použiť len na štátnu podporu poskytovanú na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu a výdavky súvisiace s činnosťou fondu, čiže nedochádza k rozdeleniu zisku, ako je to obvyklé pri obchodných spoločnostiach, ale žalobca je viazaný zákonom a jeho prostriedky môže použiť výlučne len na tieto dva účely. Na základe zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 600.000,- Sk pri základnej úrokovej sadzbe 3,60 % p.a. s lehotou splatnosti 30 rokov. Z uvedených skutočností podľa žalobcu vyplýva, že činnosť, ktorú žalobca vykonáva, nemožno kvalifikovať ako obchodnú alebo inú podnikateľskú, nakoľko nespĺňa všetky jej taxatívne vymedzené pojmové znaky. Žalobca, ako právnická osoba zriadená Zákonom o ŠFRB, je účelovým fondom, ktorý v zmysle legálnej definície pojmu spotrebiteľská zmluva v §

52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nespĺňa pojmové znaky dodávateľa, t.j. zmluva o úvere nie je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere je úverovou zmluvou podľa § 497 Obchodného zákonníka, to znamená, že na ustanovenia zmluvy sa vzťahujú právne normy Obchodného zákonníka. Žalobca poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo/120/2010 z 29.03.2012. Ďalej uviedol, že má za to, že žalovaní svojim vyjadrením uznali nárok žalobcu čo do dôvodu a výšky, keďže nenamietali výšku jednotlivých nárokov a prejavili úmysel ich dobrovoľne uhradiť. Ďalej žalobca uviedol, že vzhľadom na nepravdivé úhrady mesačných splátok zaslal žalobca žalovaným výzvu k úhrade dlhu - upomienku č. 1 zo dňa 19.01.2012, prostredníctvom ktorej ich vyzval na úhradu dlhu. Žalovaní však v podaní Reakcia na upomienku zo dňa 08.02.2012 uviedli, že spoločnosti, ktorá zabezpečovala výstavbu ich bytu, odmietli uhradiť peňažné prostriedky z dôvodu údajného porušenia zmluvných záväzkov. Súčasne uviedli, že im bolo zo strany žalobcu odporúčané, aby platenie úveru pozastavili až do konca ukončenia sporu. Žalobca uvedené tvrdenia popiera aj s poukazom na podanie označené ako Výzva zo dňa 22.02.2012, z ktorého je zrejmé, že žalovaní neinformovali žalobcu o stave súdneho konania so spomínanou spoločnosťou zabezpečujúcou výstavbu ich bytu. Žalovaným bolo na základe žiadosti zo dňa 17.05.2012 povolené predčasné splatenie úveru aj s následným predĺžením lehoty na splatenie, avšak ani v dodatočnej lehote nebol zostatok úveru splatený. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že zmluvné dojednanie v čl. VIII. bod 8.4., ako aj samotný inštitút odstúpenia od zmluvy, mu zaručujú právo odstúpiť od zmluvy, ak dôjde k splneniu určitých podmienok. Žalobca toto právo využil na základe Odstúpenia zo dňa 09.03.2015. Ďalej žalobca uviedol, že je opodstatnené, aby po odstúpení od zmluvy o úvere podľa § 506 Obchodného zákonníka dlžník naďalej platil tak úroky z úveru, ako aj úroky z omeškania, ktoré sú buď zmluvne dojednané, alebo zákonné (§ 369 ods. 1 Obchodného zákonníka). Žalobca poukazoval na rozsudok KS v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cob/239/2015 a uznesenie NS SR sp. zn. 4Obo/143/1998. Žalobca je toho názoru, že v predmetnom prípade nejde o čiastkové plnenie, pri ktorých sa splátky premlčujú samostatne podľa § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka, ale ide o jedno plnenie, pri ktorom splatnosť nastala splatnosťou celého úveru. Žalobca ďalej poukazoval na to, že úver bol poskytnutý za zvýhodnených podmienok, nakoľko v rozhodnom čase poskytovali banky porovnateľné úvery pri omnoho vyšších úrokových sadzbách. Dal do pozornosti vyjadrenia samotných žalovaných vo svojich písomných podaniach, ktorí uznali nárok žalobcu na zaplatenie istiny ako aj nesplateného zmluvného úroku. Túto sumu žiadnym spôsobom nerozporovali a v zmysle e-mailovej komunikácie im teda bolo umožnené schváliť zmier s tým, že by žalovaní dlžnú sumu splácali v pravidelných mesačných splátkach. Žalobca však nemôže súhlasiť s mesačnou splátkou vo výške 226,44 eur, nakoľko nie je v súlade s rozhodovacou praxou súdov, aby súd uložil povinnosť na zaplatenie žalovanej sumy v období dlhšom ako tri roky. Žalobca ďalej poukazoval na e-mailovú komunikáciu zo dňa 21.10.2014, v ktorej žalovaná v 2. rade podľa žalobcu uznáva svoj dlh, z čoho predpokladá, že v uvedenom čase pohľadávka žalobcu voči žalovaným trvala. Žalobca ďalej uviedol, že dôkaz, ktorý predložila žalovaná v 2. rade, tento jednoznačne potvrdzuje to, že Fond uznal odstúpenie od zmluvy z roku 2012, a že najskôr týmto odstúpením mohlo dôjsť k zmene splatnosti úveru. Tak isto treba poukázať na žiadosť o predčasné splatenie úveru zo dňa 17.05.2012, ktorá je podpísaná vlastnoručným podpisom oboch žalovaných, a v ktorej žiadajú o súhlas s predčasným splatením úveru a s vyčíslením konečných zostatkov na úhradu, taktiež vyhlasujú, že súhlasia s novým zmluvným dojednaním o zmene výšky poplatku za predčasné splatenie úveru. Podotýka, že ako označili dojednanie samotní žalovaní, jedná sa o zmluvné dojednanie z dovtedy platnej a účinne uzavretej zmluvy o poskytnutí podpory. Následne bolo žalovaným zaslané vyčíslenie zostatkov pre predčasné splatenie úveru zo dňa 24.05.2012, kde teda fond oznámil, že súhlasí s predčasným splatením úveru a určil lehotu najneskôr do 29.06.2012, zároveň poučil žalovaných, že ak v uvedenom termíne nespĺnia svoj záväzok, bude sa uvedené vyčíslenie považovať za bezpredmetné a cituje: „Vašou povinnosťou bude naďalej úver riadne mesačne splácať.“ Následne žalobca poukazuje na podanie zo dňa 26.06.2012, ide o súhlas s predĺžením lehoty na predčasné splatenie úveru, kde sa predlžuje termín do 31.07.2012 a taktiež následne na oznámenie o nesplnení existujúcich záväzkov zo dňa 03.08.2012 vystavené Prima bankou Slovensko, a.s., kde sa konštatuje, že žalovaní ku dňu uvedeného oznámenia nespĺnili svoje povinnosti, a preto sa ich žiadosť považuje za bezpredmetnú. Ďalej poukazuje na úhrady žalovaných, ktoré boli vykonané v roku 2013 v zmysle histórie pohybov na účte, aj na pravidelné úhrady po doručení odstúpenia z roku 2015, a to každý mesiac v rovnakej výške 226,44 eura. Z uvedeného má žalobca za to, že pokiaľ by súd vychádzal z odstúpenia z roku 2012, nárok žalobcu v tomto prípade nie je premlčaný, nakoľko samotná žaloba bola podaná dňa 21.04.2015, t.j. v rámci plynutia 4-ročnej premlčacej doby v zmysle Obchodného zákonníka. Žalobca ďalej uviedol, že vzťah medzi žalobcom a žalovanými nemožno hodnotiť ako vzťah spotrebiteľský, nakoľko žalobca nespĺňa podmienky, aby bol označovaný ako dodávateľ v zmysle Občianskeho zákonníka. Poukazuje

na to, že činnosťou žalobcu je najmä financovanie priorít štátnej bytovej politiky a akýkoľvek príjem žalobcu sa opätovne využíva na štátnu podporu pri rozširovaní bytového fondu a na samotné výdavky súvisiace s činnosťou žalobcu. Preto majú za to, že žalobca nevykonáva obchodnú ani podnikateľskú činnosť, na základe ktorej by dosahoval zisk, ktorý by následne prerozdeľoval, žalobca využíva dotácie zo štátneho rozpočtu a je naviazaný svojim rozpočtom na rozpočet Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja, ktorý je zároveň jeho kontrolným orgánom. Poukazuje na pripravovanú novelu zákona o ŠFRB, kde sa bude dopĺňať za účelom zjednotenia stanovísk súdov SR, v konaniach so žalobcom, že úver, ktorý poskytuje, nie je spotrebiteľským úverom podľa Občianskeho zákonníka ani podľa iných osobitných predpisov, poukazuje najmä na ust. § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, ale taktiež na platný a účinný zákon o spotrebiteľských úveroch, v ktorom sa v § 1 ods. 3 písm. p) jednoznačne uvádza, že úver poskytovaný ŠFRB nie je spotrebiteľským úverom, nakoľko je poskytnutý pre obmedzený počet osôb podľa osobitného predpisu za zvýhodnených podmienok, úrokové sadzby sú nižšie, ako tie ktoré prevládajú na finančnom trhu. Ďalej poukazuje na jednotlivé úhrady zo strany žalovaných, ktoré jednoznačným spôsobom preukazujú uznanie záväzku splácať dlh a tento dlh splácali aj v čase, keď podľa ich tvrdení už mal byť premlčaný.

16. Ako dôkazy žalobca predložil Zmluvu o poskytnutí podpory č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 11.10.2000, Rozhodnutie - zvýšenie mesačnej splátky zo dňa 04.11.2005, Odstúpenie od úverovej zmluvy zo dňa 09.03.2015 s fotokópiami doručeníek č.l. 14 a 15, Úrokové sadzby ECB, História pohybov na účte, IB-kartu, Výzvu na úhradu zo dňa 14.10.2014 č.l. 88 a 89, Rozhodnutie o zvýšení mesačnej splátky - úprava zo dňa 09.11.2004, Rozhodnutie - zvýšenie mesačnej splátky zo dňa 04.11.2005, Výzvu k úhrade dlhu - upomienka č. 1 zo dňa 19.01.2012 č.l. 140 a 142, fotokópiu doručeníek č.l. 141 a 143, Reakciu na upomienku č. 1 zo dňa 08.02.2012, výzvu zo dňa 22.02.2012 č.l. 146 a 148, fotokópie doručeníek č.l. 147 a 149, Žiadosť o predčasné splatenie úveru zo dňa 17.05.2012, vyčíslenie zostatkov pre predčasné splatenie úveru zo dňa 24.05.2012, Súhlas s predĺžením lehoty na predčasné splatenie úveru zo dňa 26.06.2012, Oznámenie o nesplnení existujúcich záväzkov zo dňa 03.08.2012, História pohybov na účte č.l. 154 a 160, Rozsudok SD EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15, Dôvodovú správu k zákonu č. 150/2013 Z.z., návrh novely zákona č. 150/2013 Z.z. č.l. 201-202, e-mail č.l. 204.

17. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k žalobe vyjadrili v podaní zo dňa 10.06.2016 v tom zmysle, že v októbri 2000 uzavreli so ŠFRB zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru na výstavbu bytu. Poskytnutú pôžičku splácali včas a v predpísaných splátkach až do doby, keď im staviteľ odstúpil od zmluvy. Vložené finančné prostriedky im vrátil len čiastočne a byt opätovne predal. V tom čase kontaktovali ŠFRB s tým, že je vec v konaní na polícii SR. Odporučili im do ukončenia konania platby neuhrádzať. Po čase im prišla výzva na uhradenie nedoplatku. Boli osobne aj na ŠFRB, kde sa s pani JUDr. Braxator dohodli na splátkach, pričom bolo potrebné vykonať čiastkovú úhradu 1.500,- eur, čo aj urobili 28.01.2013. Žiaľ splátkový kalendár im aj napriek opätovným žiadosťiam nebol doručený, pre rodinné problémy sa veci ďalej nevenovali. Neskôr ich kontaktovali zo spoločnosti AENEA Legal, s.r.o.. Do spoločnosti telefonovali, mailovali a boli aj na osobnom stretnutí, kde sa snažili vysvetliť situáciu a dohodnúť sa na splátkach. Pôvodná nimi navrhovaná suma vo výške 400,- eur bola myslená ako uhrádzanie zameškaných splátok spolu so splátkami a trovami zastúpenia, čo sa aj neskôr snažili vysvetliť mailovou komunikáciou, na ktorú im už spoločnosť nereagovala. Viackrát boli aj osobne v kancelárii, ale nik im neotváral. Napriek tomu dlh začali splácať podľa ich možností, v čom pokračujú aj teraz. Nakoľko im momentálna finančná situácia nedovoľuje dlh uhradiť v hotovosti a ani vyššie splátky, dovoľujú si požiadať súd o možnosť úhrady dlhu na splátky vo výške 226,44 eura. Veria, že veriteľove právo nebude poškodené, a že pri výške súčasných splátok bude dlh splatený skôr, ako bolo dohodnuté v pôvodnej zmluve. Zároveň to bude aj pre nich možnosť svoj záväzok splatiť. Zároveň žiadali žalobcu o započítavanie splátok prednostne na istinu a o odpustenie úrokov z omeškania, nakoľko by to vážne ohrozilo životné podmienky rodiny žalovaných.

18. V priebehu konania ďalej žalovaní uviedli, že ich tvrdenie, že platili načas a riadne potvrdzuje aj história pohybov na účte, kde boli platby uhrádzané po uzavretí zmluvy od 14.02.2001 do 10.12.2002 pravidelne a načas. V tom čase im staviteľ- zhotoviteľ stavby odstúpil od zmluvy. Vtedy kontaktovali žalobcu, ohľadom riešenia situácie. Pri osobnom stretnutí im žalobca odporučil do vyriešenia veci platby neuhrádzať. V roku 2003 vykonali 2 platby v celkovej výške 452,76 eura. Žalobca mohol svoje právo na odstúpenie od zmluvy využiť už 16.11.2003, kedy boli v omeškaní s viac ako tromi splátkami. Od 01.01.2006 bola splátka žalobcom upravená na 126,44 eura mesačne. Po doručení výzvy na úhradu zo dňa 14.10.2014 právneho zástupcu žalobcu kontaktovali telefonicky a aj osobne, kde sa snažili dohodnúť

sa na splátkach, čo však nebolo úspešné. Vyjadrenie právneho zástupcu, že nereagovali, považujú za zavádzajúce, keďže sa sám v emailovej komunikácii odvoláva na ich osobné stretnutie. Naopak, právny zástupca žalobcu s nimi od 01.04.2015 nekomunikoval, komunikovať s nimi začal až po tom, ako sa telefonicky rozprávali s pani JUDr. Demeterovou (pracovníčka žalobcu). Na základe telefonátu od pani JUDr. Demeterovej začal s nimi právny zástupca žalobcu komunikovať a navrhovať riešenia, ktoré neboli pre nich akceptovateľné. Tieto riešenia sú pravdepodobne v takýchto prípadoch podobné, avšak oni sú v situácii, kedy nehnuteľnosť, na výstavbu ktorej bol úver poskytnutý žalobcom, nevlastnia. Skutočnosť, že nehnuteľnosť nevlastnia vznikla zo situácie, ktorú súdu aj žalobcovi vysvetľovali a nevznikla ich vinou. Majú za to, že premlčacia doba je 3 roky podľa OZ, 4 roky podľa OBZ (pokiaľ v zmluve nie je uvedené inak) a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Z podanej žaloby vyplýva, že bola doručená okresnému súdu dňa 21.04.2015. Právo na odstúpenie od zmluvy a právo na zaplatenie omeškaných splátok mohlo byť prvýkrát uplatnené už dňa 16.11.2003. V tomto čase začala plynúť premlčacia doba. Preto v tejto časti vyjadrenia vznášajú námietku premlčania časti dlhu. Žalovaní ďalej uviedli, že v roku 2008 prišlo odstúpenie od zmluvy, s tým, že kontaktovali fond. Potom zase išli na fond, s tým, že sa dohodli, aby predišli tomu, že budú platiť úrok a pokutu, aby úver vyplatili predčasne. Tým, že mali už podlžnosti, nepodaril sa im vybaviť úver, o čom ŠFRB informovali a snažili sa nájsť iné riešenie. Znovu v roku 2011 im zase doručili výzvu na založenie potvrdenie o zabezpečení úveru, ktoré nemohli predložiť, nakoľko nemali kolaudačné rozhodnutie, neboli vlastníci žiadneho bytu. Následne 03.10.2012 opäť odstúpil ŠFRB od zmluvy. Vtedy sa tam osobne stretli s F., s tým, že povedala, že im nemôžu vyhovieť nijak, pokiaľ nezaplatia nejakú väčšiu sumu, maximum ktoré vtedy mohli dať, bola suma 1.500,- eur, toto aj uhradili. Potom s nimi F. A. prestala komunikovať. Na to sa im ozvala právnická kancelária žalobcu listom v roku XXXX s tým, že majú dlh na ŠFRB, telefonicky ich žalovaná v 2. rade kontaktovala, bola tam aj osobne, rozprával sa s ňou p. E.. Snažili sa dohodnúť na nejakých splátkach, s tým, že oni navrhovali 400,- eur, vtedy však nevedela takúto sumu zaručiť, pretože mala zmluvu na dobu určitú. Následne prestali s nimi komunikovať, nereagovali na e-maily, nezdvíhali telefóny, keď prišla osobne do advokátskej kancelárie, neotvárali. Následne im prišlo v roku 2015 odstúpenie od zmluvy. Ani po tomto odstúpení s nimi vôbec nekomunikovali, komunikovať začali až potom, čo žalovaná v 2. rade sa kontaktovala na ŠFRB, hovorila s pani F., ktorá jej povedala, koho má kontaktovať, ktorá jej prisľúbila, že tam zatelefonuje. Na základe tohto prišiel e-mail z právnickej kancelárie, že ich záležitosť sa rieši a budú ich informovať, toto bolo asi 1-2 dni po návšteve ŠFRB. So žalobou nesúhlasia. Odstúpenie od zmluvy bolo 03.10.2012, s tým, že žaloba na súd bola podaná dňa 21.04.2015, našli rozhodnutia, ktoré sa opierajú aj o takéto ukončenia zmluvy, s tým, že ak dôjde k zrušeniu zmluvy, zmluva sa ruší od začiatku. Prichádza na rad vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník je aj v tej zmluve uvedený. S tým, že žalobca sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení v deň odstúpenia od zmluvy dňa 03.10.2012. Dvojiročná premlčacia lehota uplynula dňa 03.10.2014. Myslia si, že ŠFRB dokáže podania zvládnuť bez potreby zastúpenia advokátov a postup, že zvolili zástupcu, považujú za nie účelné. Vedeli to urobiť aj sami. Žalovaní majú za to, že zmluva bola zrušená v roku 2008, od toho času neuzavreli novú zmluvu, nevedeli o tom, že dlh je premlčaný. Pozerali na Centrálnom registri zmlúv, pokiaľ ide o zmluvu medzi žalobcom a advokátskou kanceláriou, našli jednu zmluvu, že právnická kancelária vypracováva zmluvy pre Štátny fond rozvoja bývania, ale poukazujú na to, že advokátska kancelária nemá v zmysle zmluvy oprávnenie na odstúpenie od zmluvy. Myslia si, že na základe zákona o Štátnom fonde rozvoja bývania je klauzula, že ŠFRB nemôže poskytovať osobné údaje tretím osobám a myslia si, že toto sa stalo. Žalovaní v 1. a 2. rade trvajú na tom, že odstúpenie od zmluvy z roku 2008 zo strany žalobcu je platné, s tým, že žalobca mohol svoju právomoc využiť už v roku 2004, kedy boli v omeškaní s viac ako tromi splátkami. Žiadajú súd, aby žalobu z dôvodu premlčania zamietol, a tiež žiadajú vyplatiť trovy ich právneho zastúpenia, s tým, že na pojednávaniach nie sú zastúpení právnym zástupcom, ale bolo im poskytnuté právne poradenstvo, za ktoré zaplatili.

19. Ako dôkazy žalovaní v 1. a 2. rade predložili e-mailovú komunikáciu č.l. 73-78, e-mailovú komunikáciu č.l. 103-128, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/278/2014, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 23Co/249/2015, Odstúpenie o úverovej zmluve zo dňa 15.01.2008 č.l. 167 a 174, Odstúpenie o úverovej zmluve zo dňa 03.10.2012 č.l. 173 a 181, Vyjadrenie zo dňa 23.11.2012, e-mailovú komunikáciu č.l. 175-176, Zmluvu o poskytnutí služieb č.l. 205 a 211.

20. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami, výsluchom žalovaných, pričom zistil nasledovný skutkový stav: Medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade bola uzavretá dňa 11.10.2000 Zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru pod č. XXX/XXXX/XXXX.. Žalovaným bola poskytnutá podpora vo výške 19.916,35 eura (600.000,- Sk) pri základnej úrokovej sadzbe 3,6% a

dobe splatnosti 30 rokov. Listom zo dňa 15.01.2008 (č.l. 167 a 174) žalobca jednostranne odstúpil od úverovej zmluvy, a to z dôvodu omeškania s plnením splátok, pričom odstúpenie od zmluvy doručil obom žalovaným.

21. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 124/1996 Zb. o Štátnom fonde rozvoja bývania (ďalej len „ZoŠFRB“) (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), zriaďuje sa Štátny fond rozvoja bývania 1) (ďalej len "fond") na financovanie štátnej podpory (ďalej len "podpora"), ktorého prostredníctvom sa uskutočňuje pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. (1) Fond je právnická osoba so sídlom v Bratislave. (2)

22. Podľa § 2 ods. 1 ZoŠFRB (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), správu fondu vykonáva Ministerstvo výstavby a verejných prác Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo").

23. Podľa § 3 ods. 1 ZoŠFRB (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), zdroje fondu sú:

- a) splátky úverov poskytnutých z fondu,
- b) splátky úrokov z úverov poskytnutých z fondu,
- c) sankcie za porušenie zmluvných podmienok,
- d) výnosy z prostriedkov fondu uložených v banke s výnimkou výnosov z prostriedkov poskytnutých fondu zo štátneho rozpočtu,
- e) príjmy z výťažku pri výkone exekúcie veci, na ktorú bolo zriadené zmluvné záložné právo,
- f) zostatky prostriedkov fondu k 31. decembru predchádzajúceho rozpočtového roka s výnimkou zostatkov prostriedkov poskytnutých fondu zo štátneho rozpočtu,
- g) zostatky nevyčerpanej podpory vrátenej žiadateľom s výnimkou zostatkov vrátenej nevyčerpanej podpory poskytnutej z prostriedkov štátneho rozpočtu v prechádzajúcom roku,
- h) príspevky poskytnuté z Fondu národného majetku Slovenskej republiky za podmienok ustanovených osobitným predpisom, 3)
- i) úvery poskytnuté bankami,
- j) dary,
- k) dotácie zo štátneho rozpočtu, 4)
- l) iné zdroje, ak tak ustanovuje osobitný predpis.

24. Podľa § 4 ods. 1 ZoŠFRB (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), prostriedky fondu možno použiť na

- a) podpory poskytované na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu,
- b) správu fondu,
- c) splátky úverov poskytnutých fondu bankami a na úhradu úrokov z týchto úverov.

25. Podľa § 5 od. 1 písm. b) ZoŠFRB (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), podporu možno poskytnúť na tieto účely: b) výstavba bytu alebo dostavba rozostavaného bytu v rodinnom dome 5b) vrátane bytu, ktorý sa získa nadstavbou, vstavbou, prístavbou, prípadne prestavbou nebytového priestoru.

26. Podľa § 8 ods. 1 písm. a) ZoŠFRB (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), druhy podpory sú: úver.

27. Podľa § 12 ods. 1 ZoŠFRB (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), na základe rozhodnutia podľa § 11 ods. 9 uzavrie fond so žiadateľom zmluvu.

28. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

29. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

30. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

31. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 634/1992 Zb.“) (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

32. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. (4)

33. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (1) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. (2)

34. Podľa § 1 ods. 3 písm. p) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom nie sú: p) úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov⁴⁾ pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu.

35. Poznámka 4) odkazuje napr. na zákon č. 200/1997 Z. z. o Študentskom pôžičkovom fonde v znení neskorších predpisov, zákon č. 607/2003 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov, § 37e zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 492/2009 Z. z.

36. Podľa § 48 ods. 1 a 2 OZ, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. (1) Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. (2)

37. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

38. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (1) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. (2)

39. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

40. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

41. Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (1) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (2)

42. V konaní žalovaní vzniesli námietku premlčania nároku žalobcu, vzhľadom k čomu sa súd najskôr zaoberal dôvodnosťou vznesenej námietky a otázkou premlčania nároku žalobcu.

43. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

44. Z vykonaného dokazovania dospel súd záveru, že námietka premlčania bola vznesená dôvodne a je potrebné na ňu prihliadať.

45. Žalobca uzavrel so žalovanými zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru. Hoci s prihliadnutím na ustanovenie § 1 ods. 3 písm. p) ZoSÚ nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z., právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou v širšom zmysle. Súd má za to, že v predmetnej veci ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, nakoľko žalobca je samostatnou právnickou osobou, pričom jeho príjmami sú o.i. aj splátky úrokov z úverov poskytnutých z fondu, výnosy zo sankcií uložených fondom, a v súčasnosti aj výnosy z prostriedkov fondu uložených v Štátnej pokladnici. Z uvedeného je možné uzavrieť, že ide o právnickú osobu, ktorá má charakter subjektu hospodáriaceho so ziskom, preto vykonáva činnosť obchodnú, a preto aj žalobcu je možné subsumovať pod ustanovenie § 52 ods. 3 OZ. Postaveniu žalobcu ako dodávateľa napovedá aj skutočnosť započítavania platieb urobených žalovanými na príslušenstvo, čo predstavuje čisto obchodný prístup. Žalovaní sú pritom nepochybne spotrebiteľmi, ktorí služby žalobcu využili v zmysle zákona o ŠFRB a nevystupovali v predmetnom právnom vzťahu v rámci svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah vzniknutý predmetnou zmluvou medzi jej účastníkmi nie je možné posudzovať ako vzťah obchodného charakteru, pretože podľa samotných záverečných ustanovení zmluvy (čl. XII. bod 12.3) sa táto zmluva riadi najmä Občianskym zákonníkom, nie Obchodným zákonníkom. Zároveň je nutné v prospech žalovaných ako spotrebiteľov vyložiť ustanovenie § 54 ods. 1 a 2 OZ, z ktorého vyplýva, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 OZ), pričom bez ohľadu na text zmluvy, ktorou je spotrebiteľ viazaný, nemôže si zhoršiť svoje zmluvné postavenie tak, že by nevyužil práva, ktoré mu poskytuje Občiansky zákonník (§ 54 ods. 1 OZ). Súd vychádzal aj z toho, že v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy (§ 23a zák.č. 634/1992 Zb.) je predmetná zmluva typovou zmluvou, nakoľko ju žalobca uzatvára vo viacerých prípadoch, a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

46. Predmetná úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu, hoci je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku (§ 497 a nasl.) a predstavuje „absolútny obchod“, sa ako spotrebiteľská zmluva v širšom zmysle spravuje aj ustanoveniami § 52 a nasl. OZ, keď zároveň vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy a na nepodnikateľský účel zmluvy, vznikli medzi účastníkmi zmluvy typické občianskoprávne vzťahy, a to aj s poukazom na použitie Občianskeho zákonníka uvedené v záverečných ustanoveniach zmluvy. Hoci teda úverová zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, je daný jej spotrebiteľský charakter v širšom slova zmysle, a to v zmysle § 52 a nasl. OZ, ktorý súd v predmetnej veci na právny vzťah účastníkov zmluvy aplikoval.

47. Súd poukazuje na to, že dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež 5MCdo 20/09).

48. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/278/2014 zo dňa 11.03.2015 v obdobnej veci ako je tu prejednávaná, v ktorom súd uviedol, že „v závislosti od toho súd prvého stupňa správne rozhodol, pokiaľ posúdil predmetnú zmluvu uzavretú medzi účastníkmi tohto konania ako zmluvu spotrebiteľskú, a to bez ohľadu na to, že nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. (§ 1 ods. 3 písm. p/ citovaného zákona). Argumentácia žalobcu v tomto smere uvedená v odôvodnení jeho odvolania je správna, avšak nemožno k nej prihliaďnúť v jeho prospech, pretože nie je právne významné, že predmetná úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania nebola zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pokiaľ je daný jej spotrebiteľský charakter v širšom slova zmysle, a to v zmysle § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, ktorý súd prvého stupňa v predmetnej veci správne na právny vzťah účastníkov aplikoval. Dôvod pre takúto aplikáciu vyplýva nepochybne zo záverečných ustanovení predmetnej zmluvy o úvere (uvedených vyššie), ktorý účastníci pripustili, že ich právne vzťahy sa riadia tak Obchodným zákonníkom, ako aj Občianskym zákonníkom.“

49. V konaní bolo preukázané, že žalobca listami zo dňa 15.01.2008, doručenými žalovaným v 1. a 2. rade, odstúpil od zmluvy z dôvodu porušenia povinností žalovanými, ktorí sa dostali do omeškania s plnením 22 splátok. Pričom požadoval od žalovaných v 1. až 2. rade uhradenie nesplatenej istiny, nesplateného prislúchajúceho úroku a sankcie v celkovej sume 1.248.590,20 Sk. Skutočnosť, že odstúpenie od zmluvy bolo riadne doručené žalovaným v 1. a 2. rade, preukázali žalovaní tým, že predložili originály týchto listín, pričom by bolo nevhodné vykonávať dokazovanie ohľadom dátumu doručenia odstúpenia od zmluvy pre účely rozhodnutia vo veci. Podľa § 48 ods. 2 OZ sa odstúpením zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc), čím zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vzniká povinnosť jej účastníkov vrátiť si navzájom už vykonané plnenia (§ 457 OZ), a to titulom bezdôvodného obohatenia. Odstúpením od zmluvy vzniklo teda žalobcovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaných. Toto právo sa v zmysle § 107 ods. 1 OZ premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Premlčacia doba v danom prípade začala plynúť doručením odstúpenia od zmluvy zo dňa 15.01.2008 žalovaným v 1. a 2. rade v januári 2008, z čoho je zrejmé, že žaloba dňa 21.04.2015 bola podaná po márnom uplynutí dvojročnej premlčacej doby.

50. Na odstúpenie od zmluvy ako jednostranného právneho úkonu žalobcu adresovaného žalovaným v 1. a 2. rade je pritom potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, a nie ustanovenia Obchodného zákonníka. Podľa ustanovenia § 349 ods. 1 OBZ, odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, pričom Obchodný zákonník v § 351 ods. 1 umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy. Pri úverovej zmluve ustanovenie § 506 OBZ umožňuje veriteľovi odstúpiť od zmluvy, ak bol dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a požadovať od dlžníka vrátenie dlžnej sumy s úrokmi. Na rozdiel od uvedeného Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie, a to s účinkami od začiatku. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalovaných ako spotrebiteľov výhodnejšia, ktorej výhodnejšej úpravy sa žalovaní nemohli vzdať. Aj keď ustanovenie § 48 ods. 2 OZ umožňuje účastníkom zmluvy dohodnúť sa na inom zrušení zmluvy než od jej začiatku, pri spotrebiteľskom vzťahu táto možnosť je výrazne obmedzená ustanovením § 54 OZ, pretože podľa tohto ustanovenia sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Akákoľvek dohoda posúvajúca moment zrušenia zmluvy na iný termín než od začiatku, vzhľadom na následky tohto jednostranného právneho úkonu, bez akýchkoľvek pochybností zmluvné postavenie žalobcov zhoršuje. Ak spotrebiteľská zmluva upravuje následky odstúpenia odlišne od občianskoprávnej úpravy, takéto dojednanie je absolútne neplatné pre jeho rozpor s ustanovením § 54 OZ.

51. Z vyššie uvedeného má súd za to, že medzi zmluvnými stranami bolo po odstúpení od zmluvy možné práve vysporiadanie vzájomných vzťahov podľa princípov bezdôvodného obohatenia pri aplikácii dvojročnej premlčacej doby, keď žalobca podal žalobu na súd až po jej uplynutí. Je potrebné pritom poukázať na to, že je to žalobca, kto sa rozhodol sa využiť inštitút odstúpenia od zmluvy, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia (napr. výpoveď, strata výhody splátok).

52. Pokiaľ ide o ďalšie odstúpenia od zmluvy zo dňa 03.10.2012 a zo dňa 09.03.2015, tieto už nemohli mať žiadne právne účinky, nakoľko účinky odstúpenia od zmluvy vyvolalo už prvé odstúpenie od zmluvy zo dňa 15.01.2008. Následne nebola medzi stranami sporu uzavretá nová zmluva, od ktorej by bolo možné odstúpiť.

53. Pokiaľ ide o poukazovanie žalobcu na e-mail zo dňa 21.10.2014 (č.l. 204), súd poukazuje na výpoveď žalovanej v 2. rade, ktorá k e-mailu uviedla, že v tom čase nevedeli, že dlh je už premlčaný, toto sa dozvedeli, až keď sa spojili s ich právnym zástupcom. Snažili sa nejako dohodnúť s právnickou kanceláriou, ktorá ich oslovila, bol vytváraný psychický tlak, snažili sa to nejak vyriešiť. Kontaktovali aj Štátny fond rozvoja bývania, ktorý im potvrdil, že odstúpenie od zmluvy je platné. Pokiaľ ide o e-mailovú komunikáciu, e-mail písala ona, manžel sa k tomu nijako nevyjadril. Súd má za to, že okrem toho, že odosielateľom e-mailu zo dňa 21.10.2014 (č.l. 204) bola iba žalovaná v 2. rade, a nie obaja žalovaní, nejde o uznanie dlhu v zmysle § 558 OZ, nakoľko v ňom nie je určený dlh čo do dôvodu aj výšky a zároveň bol dlh v uvedenom čase premlčaný, pričom o tomto premlčaní žalovaná v 2. rade podľa jej vyjadrenia nevedela a žalobca v konaní opak nepreukázal. Uvedené pritom platí pre akékoľvek podanie žalovaných v 1. a 2. rade doručované žalobcovi.

54. Nakoľko v konaní bola vznesená námietka premlčania, ktorú súd považoval za dôvodnú, na premlčanie nároku žalobcu voči žalovaným prihliadol, a preto súd žalobu vo výroku III. zamietol. Za premlčané považoval súd aj uplatnené zmluvné úroky a úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok. Rovnako zamietol súd žalobu aj v časti zmluvnej pokuty, nakoľko ak došlo k zrušeniu zmluvy v dôsledku odstúpenia od nej (§ 48 OZ), zanikajú aj práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy.

55. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

56. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

57. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

58. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

59. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca sa pôvodnou žalobou domáhal zaplata istiny 17.686,09 eura, zmluvného úroku vo výške 10.174,25 eura, úroku z omeškania vo výške 1.102,86 eura, úroku z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 17.686,09 eura od 11.04.2015 do zaplata (t.j. do dňa rozhodnutia 09.03.2017 ide o sumu 2.726,54 eura) a zmluvnú pokutu vo výške 2.786,03 eura, teda spolu sumu 34.475,77 eura. Žalovaní zavinili zastavenie konania v sume 4.302,36 eura (t.j. 19 platieb vo výške 226,44 eura zaplatených v období od 5/2015 - 11/2016), keď platby dňa 18.03.2015 a 13.04.2015 boli urobené pred podaním žaloby, a preto v tejto časti zavinil zastavenie konania žalobca. Keďže žalobca si v konaní pôvodne uplatnil celkom sumu 34.475,77 eura, pričom zavinil zastavenie konania v sume 452,88 eura (2x 226,44 eura zaplatených pred podaním žaloby) a žalovaní zavinili zastavenie konania v sume 4.302,36 eura (19x 226,44 eura zaplatených po podaní žaloby), pričom vo zvyšku bola žaloba zamietnutá, z uvedeného vyplýva hrubý úspech žalobcu 12,50% (zavinenie zastavenia konania žalovanými možno posúdiť ako úspech žalobcu) a hrubý úspech žalovaných 87,50%, a teda konečný čistý úspech žalovaných je 75% (87,50 - 12,50). To v konečnom dôsledku znamená nárok každého zo žalovaných v 1. a 2. rade voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 75% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku IV. rozsudku. O výške náhrady trov konania bude

rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania v zmysle § 181 ods. 4 a 5 CSP (na čl. 170), s tým, že žalovaní boli poučení, a preto sú povinní znášať trovy spôsobené odročením pojednávania dňa 15.11.2016.

61. Podľa § 181 ods. 4 a 5 CSP, ak strana alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, súd im môže určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Po márnom uplynutí tejto lehoty nemusí súd na tieto skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy prihliadať. Tým nie sú dotknuté ustanovenia § 153 a 154. (4) Ak v dôsledku postupu podľa odseku 4 došlo k odročeniu pojednávania, trovy odročeného pojednávania znáša ten, kto odročenie zaviniť. (5)

62. Žalovaní v 1. a 2. rade, hoci ako spotrebitelia majú možnosť predložiť alebo označiť všetky dôkazy najneskôr do rozhodnutia vo veci samej, boli pred pojednávaním dňa 15.11.2016 uznesením zo dňa 10.08.2016 (č.l. 96) vyzvaní, aby označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Napriek tomu na pojednávaní dňa 15.11.2016 nepredložili nimi navrhované listinné dôkazy, hoci im v tom nebránila žiadna prekážka a pojednávanie bolo potrebné odročiť, čím žalobcovi vznikli trovy. Nakoľko v dôsledku odročenia pojednávania podľa § 181 ods. 4 CSP došlo k vzniku trov na strane žalobcu, trovy odročeného pojednávania znáša ten, kto odročenie zaviniť, t.j. žalovaní v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne. Na uvedenom pritom nič nemení skutočnosť, že na strane žalovaných ide o spotrebiteľov, nakoľko aplikácia § 181 ods. 5 CSP nie je v rámci ustanovení o spotrebiteľských sporoch (§ 290 a nasl. CSP) vylúčená. O výške náhrady trov konania žalobcu za odročené pojednávanie bude rozhodnuté analogicky v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. a), m)).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.